

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši vedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 23. aprila. [Izv. dop.]

—j—. V sobotni seji dokazal je dr. Poklukar na neovržen način, da je izjava predsednikova ob odklonitvi dispozicijskega zaklada prouzročena bila po nepravilnem številjenji dotičnega zapiskarja Perovodje dobe namreč v enakih slučajih nalog, da štejejo poslance, razvrstene po posamičnih oddelkih. 4. oddelek, kjer so sedeži Liechtensteinovcev, Hohenwartovega kluba in avstrijskega kluba, barona Dumreicherja. Rešuje svojo nalogo zapiše na številni list številko 21, podpiše ga ter ga odda predsedništvu. Desnica vsa zavzeta nad nepričakovanim izidom tega glasovanja, jame stvar preiskavati ter takoj zapazi to neprimerno številko. Hitro se zbere poslanci, sedeži v dotičnem oddelku, sestavijo in podpišejo izjavo, da so bili navzočni mej glasovanjem ter da so vsi v svojem oddelku glasovali za privolitev dispozicijskega zaklada. Tarih podpisov bilo je 40, očitiden dokaz torej, da se je v tem oddelku bilo pregledalo nič manj nego 19 glasov. Ker je dozdevna večina znašala le 12 glasov, sledi iz tega, da dispozicijski zaklad ni bil ovržen, temveč vsprejet z večino vsaj 6 glasov. Dr. Poklukar je to naglašal ter živahno odobran od desničarjev zahteval, naj se popravi napačna enunciacija predsedništva. Predsednik se sicer ni hotel udati tej terjatvi, katera se po njegovem mnenju navzlic dejanski opravičenosti ne strinja s poslovnim redom, toda vsaj moralen uspeh ostal je desnici. Stvar sama po sebi se lahko popravi v gospodski zbornici, in pri drugem glasovanju bode desnica že skrbela za to, da nekoliko priskoči jako nedostatni računski zmožnosti gospoda barona Dumreicherja, vender ni tega ne znamo, če se bode vladi zljubilo, radi bagatele 50.000 gld. še jedenkrat potruditi obe zbornici.

Po tej interesantni epizodi nadaljuje se nadrobna razprava o državnem proračunu. Mladočeh dr. Herold je pri naslovu „Offizielle Zeitungen“ prav zanimivo razpravljaj razmere našega uradnega časnikarstva, brbljavi Türk izpraznil je hipoma zbor-

nico z jednim svojih smešnih govorov, na to si je besedo izprosil lokavi Sturm, da pri tej priliki izkoristil nek članek „Pester Lloyd a“, kateri besno zabavlja na avstrijski parlament in Taaffejevo vladu. Gosp. Taaffe mu odgovarja jako odločno. Živahno odobran od desnice reče naravnost, da smo samostalna država, kar se notranje politike tiče, ter da ne dopuščamo inozemstvu, bodisi onostran Litve ali še dalje kje, umešavati se v naše notranje zadeve. Burna pohvala mu je donela zlasti na onih mestih njegovega govora, kjer je, poudarjajoč prizadevanje, v kojem se ujemata vlada in državnozborna večina, prizadevanje, da ohranijo in ojačijo skupnost avstrijsko, izrečno pristavil, da se ta skupnost, ta jednota ne bode utrdila, če se posamezne dežele utaknejo v kletko ter če se potem reče: „To je Avstrija!“ Izraz „inozemstvo“, kojega ministerski predsednik v svojem po vsem improvizovanem govoru bil rabil ogerski državni polovici nasproti, bil je povod jako nelojalnemu napadu dr. Russa. Ovadil je grofa Taaffeja, češ, Oggersko je proglasil za inozemstvo, ter nič drugače ga ne zmatra nego tujo državo! Taaffe zavrača ga tako razjarjeno, kakor ga še nismo bili videli od one znamenite epizode sem ne, katera se je bila pripetila pri razpravi o nakupu železnice Praga Dubcov in Dubcov-Bodenbach in znani Pino-vi aferi. Desnica postavila se je odločno na Taaffejevo stran in to po vsej pravici. Istina je, da mu je v naglici ušel izraz, o čegar primernosti se da različno soditi toda misel, katera ga je vodila, morala je biti jasna, slehernemu poslušalcu, in napad Russov ni bil „gentleman-like“. Jednako čuli smo tudi iz ust mnogih levčarjev, s kojimi smo se kasneje v couloir-u razgovarjali o tem nepotrebnem in zelo hrupnem prizoru.

Pri poglavji: „Beitragsleistung zu den gemeinsamen Angelegenheiten“ govoril je Neuwirth pomenljiv govor, s kojim se strinjamo v marsikaterem oziru. Kar je bil povedal zlasti o vnani situaciji, o velikanskih troških, katera bode prouzročila eventualna vojna z Rusijo, in na katere troške nikakor nismo pripravljeni, to vse je po vsem utemeljeno,

nič menj nego svarilo njegovo, da pustimo Bolgarijo ter se radi te dežele ne prepirajmo s svojimi sosedi! Jedro Neuwirthovega govora je bilo: „Mirni bodimo, vojska je draga stvar in mi — nemamo denarja!“ S svojega stališča polemizovala sta proti Neuwirthu finančni minister in poročevalec dr. Matuš. Na to se seja zaključil.

V ponedeljek otvorila se je seja z dolgim in dolgočasnim govorom zloglasnega dr. Knotza. To Vam je sedaj uprav milovanja vredna prikazen! Isto tvarino obdelava, z istim orjaškim glasom trobi svoje nekvalifikovane psovke mejsvet, isti poulični „tratsch“ o ljutem Praškem namestniku Krausu in bivšem „Oberschmocku“ Jos. Grafu razpravlja kakor prejšnja leta, ali bolje rečeno prečita ga iz nakopičenih listkov, — kajti fenomenalni ta „govornik“ niti prosto ne govori, temveč bere, — toda nihče ga več ne posluša, burno odobravanje, v kojem je levčarska „claque“ nekda bil pozdravljala svojega prvoboritelja, je zdavna potihnilo, in da ne sedeta poleg njega zvesta mu somišljenika Kindermann in Liberski Prade, katera sta s čudovitim zatajevanjem samega sebe semtertja se ga usmili, priznavajoč njegove rhetorične kozle, — niti one trohice aplavza bi ne bilo, ko smo čuli — koncem Knotzeve rhapsodije! Veliki tribun iz Litomerice je dandanes „eine abgethanene Grösse“, — naše odkrito sočutje minuli veličini in potem „Schwamm d'rüber!“

(Konec prih.)

Še jedenkrat Waserjeva napitnica.

(Izvirni dopis s Štajerskega. *)

Predsedniku Graške nadsodnije vit. Waserju roči se mnogokrat svojo politično in državniško modrost v napitnicah tako rekoč „inter pocula“ prodajati. Čuli smo, da je dobil že zaradi jedne napitnice ukor z najodločilnejšega mesta. To njemu ni nič. Star mož ima svoje napake; jedna teh je pozabljenost in kratkovidnost; ko je z našim slavnim renegatom Blagatinšekom koval čl. 19. osnov. postav, takrat še ni vedel, da živimo tudi mi — Slovenci.

*) Zaradi pomankanja prostora zakasnen. Uredn.

LISTEK.

Zmotila sta se!

(Po Marku Vovčku.)

I.

Živi, kakor hočeš, a gorje vender ne mine. Tako je že Bog odločil, taka je naša osoda.

Živela je pri meni sirota; pri meni je ona izrasla, ker osirotela je že majhna. Jaz sem jej pokopala očeta in mater, jaz sem ja objokavala; jaz sem jo učila razuma, jaz sem jo odgojevala. Podovala je lepo kočo, lepo zemljišče, in skrinje, take na kolesih; če se magneš v njo, tako do dna ne dosežeš.

Živela je pri meni; bila je tako vesela, dobra, krasna! Tako črnoobrva in jasnooka in usta rudeča in stan gibek! Ah, kako je bila vesela, živahna. Igriva!

In gospodinjstva se je naučila, delavna je bila! Ko je došla do svojih let, jela sem jaz brez skrbi kruh; ona je storila vse, pazila na vse in vsa koča je bila vesela.

II.

Tako sva živeli prijetno in dobro. Ker zapazim, da Maša vedno nekaj misli in misli. Glasno

besedice ne izpregovori, ne zasmeja se veselo, ne pogleda v mene. Tudi bledeti je začela.

Meni se ona ne priznava, jaz pa je ne izprašujem. Hodila je ona na ulico, in na večernice. Gre in pravi: „Tetka golobica! pojdem k deklicam!“ a potem — Bog ve kam gre.

Nazadnje pa smukne iz koče in me že ne vpraša.

III.

Jedenkrat zvečer pride domov tako tiha, a ve sela; gotovo mi hoče nekaj povedati, pa ne pové.

— Nu, Maša golobičica, kaj se ti je dobrega primerilo?

A ona mi ne pové; pogleda ná me in se zarudi. Jaz jo le silim in silim: povej, povej, Maša.

Ona ustane in pravi: „Jaz, tetka mila . . . jaz se imam skoro omožiti.“

— „Bog ti daj srečo! Naj ti da mati božja celo goro sreče.“

Vprašam, kdo je ženin . . .

„Andrej Palij!“

„Oh, dete moje, ali je to tebi par? pravim jaz.“

— Kjer je ljubezen, tam ne treba misliti, ali je par, odgovori ona ponosno.

IV.

Andrej Palij bil je najbolj čuden v vasi mla denič. Bil je poštenjak in živel je, kakor ubogi

ljude žive. Trgoval je, pa nikoli na srečo sebi. Kar prodal, kar kupi — nič ne na korist sebi. Vsakdo ga oslepari, če le hoče. Ne da bi on bil tako kakor si bodi: glava razumna, in z besedo te upijani, kakor z vinom; čuden, jako čuden človek. Takih ljudij nesem še videla. Včas mu pride kaj v glavo: leži ves dan na vrtu, do noči. Kdo ve kaj mu je.

V.

Tako razkladam vse to moji siroti. A ona . . . znano je že, da dekle ne posluša nobene besede, če je zaljubljeno. Ako ljubi, tako ljubi. Akoravno ve, da bo nearečno, pa ne boji se, — ne briga se za usodo.

Svetovala sem in prosila. Ona je jokala in poslušala; a srce njeno se je sukalo okolu Andreja Palija, kakor tisti metuljček okolu sveče — ne odženeš, pa je. Kaj mi je delati? Nesem hotela razdruževati; poblagoslovim ja.

VI.

Sama sem bila vesela, ko sem gledala na njiju milo in ljubo življenje. Pridem k njima v vas — sedita vkupe. Kako sta srečna! kako sta lepa! kako se mi je prikupil, kako sem ga začela rada imeti! Bil mi je kakor moje dete. Tak pogled je imel, take besede, tako je bil lep! Kar ti reče, vse ti je po godi.

Lahko mu je bilo napisati besede, lahko mu je bilo položiti nek svobodnjašk duh v te besede; pa ako bi bili mi tako ustvarjeni proti njemu kakor je on proti nam, lahko bi mu očitali, da mu ni nikdar na um prišlo, tega duha oživotvoriti.

Graška „Tagespost“ z dne 16. aprila 1888 donaja govor, kojega je imela prevzvišenost povodom napitnice v čast nemškemu društvu „Juristenverein“ v Gradci.

Vsak človek, ki zna mej vrstami brati, bo takoj uvidel, da je govor naperjen proti Čehom in Slovencem ter proti — baronu Pražaku, justičnemu ministru, njegovemu — šefu. Imenoval ni nobene imena; pa moč od vinskih duhov razgretega uma pokaže se v tem, kar „modro zamolči“. Gosp. Waser deli praktične juriste v dva taborja: v take, katerim je njihov poklic posel v boji za obstanek. „Sie suchen und finden ihren Lohn in einer behaglichen Stellung“ (mož vendar ne misli samega sebe). Druga vrsta juristov spoznava svoj poklic v duševnem delu. „Es mag vielleicht zweckmässig sein“, usti se g. Waser, „auch das richterliche Amt als ein Geschäft anzusehen und zu behandeln; das Rechtsleben wird jedoch durch solche Functionäre nicht gefördert; denn auch im Rechtsleben muss man nicht blos gehen, sondern auch vorwärts gehen. Es wäre für die Rechtsprechung nachteilig und für die notwendige Parteilosigkeit des Richterstandes bedenklich, wenn auch mit der Justizverwaltung ein Geschäft betrieben und sie als Mittel für politisch-nationale Zwecke misbraucht werden würde.“

Kdor pozna Waserja, bode vedel, kam merijo te besede. Ako Waser govori o „politisch-nationale Zwecke“, gotovo ne misli grajati „deutsch-nationale“.

Skoro bi trdili, da je mislil s tem očitanjem zadeti dva naših poslancev, ki sta uradnika justične stroke.

No, alista ta dva poslanca dosedaj že vsled tega, ker sta poslanca, kako višo stopinjo v birokratični hierarhiji dosegla, kakor na primer predsednik Graške nadsodnije, ki sodi druge menda po sebi.

Še gorostasneje je, kar g. Waser žveka o narodni ravnopravnosti.

„Ko bi vsi v deželi navadni jeziki obveljali kot sposobni za dvor in sodišča, potem moralo bi se bistvo umakniti obliki.“

Čudno! Dosedaj so imeli praktični juristi navadno te nazore o pravosodstvu, da razsodba ali odlok mora v konkretnem slučaju stranki tudi razumljiv postati, da more stranka pro futuro imeti vzgled ali primer za njeno dejanje in nehanje, da bode v stanu izogniti se konfliktu ali prepiru bodisi v okviru kazenskega ali civilnega procesa; kajti tak konflikt je vsegdar kvarljiv. Zdaj nas pouči ekscelenca Waser čisto drugače. Vsega tega zdaj treba ni; sicer „müsste das Wesen der Form geopfert werden“. Za božjo voljo! Ali se naši časniki ne berejo, ali se prezre koli- in kolikokrat se krive razsodbe sklepajo vsled neznanja jezika? Ali naj bo sodnijski sluga vedno tolmač sodnijskih razsodb za naše ljudstvo? Ali naj se ono ponemči ali po-

Priteče včas Maša k meni na jeden trenutek . . . Moj Bog, kako je vesela, kako srečna!

— Nu, kako, Maša?

— I, dobro mi je, tetka, srček! dobro mi je! Ljubi me on močno, močno. I za korak me ne pušča od sebe, vedno prosi in prosi, da bi mu pela. „Sedi pri meni, poj mi, ptičica moja, poj poj!“ Jaz pojem, pojem, on pa posluša in mi gleda v oči . . . Kake oči mu je Bog dal!

— A gospodinjstvo, kako? vprašam jaz.

— I gospodinjstvo gre za zdaj dobro. Dobro, vse dobro. Jaz že tako delam, da mu je po volji. A on, tetka, on mi ne daje delati. Sučem se tam okolu peči, ali kaj drugega, on pa govori: „Zakaj tako dolgo, Maša?“ — Za tebe, golobček, da bi ti rajši jel. — „Ne zá me, pravi, ni treba srček! Sedi sem k meni, objemi me, in govori, kako je na sveti živeti, kako ljudje živé.“ In ko on začne govoriti, tetka, tak jaz vse pozabivam, kaj sem začela delati. In spominim se, kaka gospodinja sem postala. — Zdaj sem že bolj pametna; kuham, perem, šiviljem . . . A on — žalosten, otožen postane, ne je nič, ne pije nič. Jaz pa prosim, prosim: „Tako vsaj pokusi, vsaj dotekni se z ustnicami! je dobro!“ — „Kako že ne dobro, če si s svojimi ročkami prigrigotila, seveda dobro!“ ali pa mi nagaja smehljaje se. Jaz pa ga poljubujem, — pa je spet vesel.

(Konec prih.)

italijanči! Duh je ono, kar oživlja, pravi sv. pismo No, kdo bode oživljal našega kmeta, ako se mu pove po sodnijskem slugi, ki nemški odlok stranki dostavlja, z lakonično besedo: tu notri stoji to in to, ravna tako in tako; a kmet sam potem, ko delj časa premišljuje vsebino spisa po sodnijskem slugi dostavljenega ne more sam čitati, sam razumeti te vsebine. Legite, legite et iterum legite! Pa čitati ne zna, nagibov ne razume, ker so nemški. Spet pride h komu, da mu še ta jedenkrat raztolmači odlok; to se zgodi; pa ta tolmač mu včasih ravno nasprotno tolmači spis, kakor mu ga je tolmačil sodnijski sluga. No, in da mu tudi drugi svet za reakcijo proti sodnijskemu ukrepu, kmet mora zdvojiti. Pa povejte, ekscelenca, ako se mu dostavi odlok v umljivem jeziku, ali ne bode po drugem, tretjem branji sam na to prišel, kaj mu je storiti? Ali mislite, da se duh postavnosti in napredka v vsakem oziru ne širi bolj po tem kakor po onem potu, kojega Vi račite za boljšega imeti?

Gosp. vitez Waser je nadalje govoril: „Die Vielsprechigkeit bei den Gerichten müsste den Nachwuchs aneifern, anstatt sich zu guten Juristen, vielmehr zu gewandten Linguisten heranzubilden.“ — Izborno! Zakaj pa bi ne mogli postati oboje vkup, dobri juristi in dobri linguisti. Pod temi besedami Waser gotovo misli one pravnike, ki slovenski uradujejo v njegovem področju; ti imajo po Waserjevem mnenju izvirni greh slabše razsodnosti, manjše juridične izomike in sploh manjše sposobnosti za urad, za sodnika. No, gosp. vit. Waser? Ali se ni ravno pod Vašimi očmi, pri c. kr. mestno-delegovani sodnji v Gradci pred nekajimi tedni, kakor je „Slov. Narod“ poročal, razglasila razsodba zadevajoče nemške dijake v nemškem Gradci, ki so po odstranjenju cesarske podobe revoltovali proti političnemu komisarju, o koji se je državni pravdnik dr. Zistler v prizivnej obravnavi izrazil: „Es kostet mich eine Ueberwindung, anzunehmen, das dieses Urteil kein Faschingsscherz ist.“ Za Boga! Na Kranjskem in spodnjem Štajerskem take pustne burke ugajajo le oni možje, ki ne razumejo niti jezika narodovega niti razmer, ki v svoji površnosti in v svoji domišljavosti prostaku, ki k njemu pride pouka iskat, odurno pred prag sunejo in, ako ubožec kaj ugovarja, še ga k večjemu zavrnejo z argumentom: sic volo, sic jubeo, stat pro ratione voluntas.

Slovensko ljudstvo je zadovoljno s tistimi uradniki, ki uradujejo slovenski; no, pa naj pove ekscelenca Waser, ali je že kaka pritožba zaradi slovenskega uradovanja do njega prišla? Skoro bi rekli, da se gosp. vit. Waser nahaja že v takem položaji, da sam uvideva, da na njegovo mesto mora priti mož, ki je tudi slovenskega jezika zmožen. No, mi mu odgovorimo z Preširnom:

Če mika z zeleni te gozdič letet,
Ne branim Ti, okno Ti hočem odpret.
Poišči si gujezdece

Justus.

Govor državnega poslanca profesorja Fr. Šuklje-ja.

(V seji državnega zbora dne 19. aprila t. l. v generalnej debati o budgetu. Po stenografskem zapisniku.)

(Dalje.)

Sedaj pa pride vprašanje gledé šolnine. Ter je gospodu poslancu tako spolnilo, kakor pri vprašanji glede hranilničnih posojil. On pobija šolnino, tisto institucijo, s katero se je sedanjí naučni minister v naši šolski zgodovini večno slavo stekel, in katera je v računskih zaključkih izražena v številkah. Teh 573.000 gld. hoče on izbacniti. Jaz bi se ne protivil temu, če bi se v resnici zbrisal ves ta znesek in morda zraven še kaj drugega. Prezrl je on, da se je tudi poprej plačevala šolnina in da se to poprej v budgetu nahaja pri „naučnem ministerstvu“ in sicer pod „gimnazijami in realkami.“ Hoče torej on 573.000 gld. izključiti, pustiti pa notri razhodek, kateri ta šolnina nadomestuje, v obilni meri nadomestuje razhodek nasproti proračunu v znesku 308.000 gld. pri gimnazijah in 71.000 gld. pri realkah.

Dovolj, mislim sem pokazal, da ni osnovana kritika centralnih računskih zaključkov, marveč, da so ti v resnici vredni našega zaupanja in zopet poudarjam, do se meni nič čudno ne vidi, če se opozicija tako vede nasproti tem računskim zaključkom. Malo bridko je, če je treba leto za letom z najbolj črnimi baryami slikati položaj države, finančno stanje njeno, kupičiti sive oblake, čarati gorostasne

primankljaje pred fantazijo poslušalcev, sklicavati se z nekakim ponosom na bodočnost, katero bo zadostilo donesla, če se pa potem pokaže, da računski zaključki na prav neprijeten način vse to na laž postavijo.

Priznavam, da je v tem pogledu gospod poslanec dr. pl. Plener veliko prizanesljivejši, kakor marsikateri mej njegovimi tovariši. Samo jeden izgled. Gospod poslanec dr. Menger skušal je leta 1886. — mislim da je bilo v seji dne 20. marca dokazati, in njegovi pristaši so mu burno pritrdjevali, dokazati, da deficit leta 1886. ne bode znašal okroglih 9.000.000 gld., kakor je budgetni odsek bil napovedal, marveč dvakrat toliko, bržkone celo trikrat toliko, računski zaključek pa, kateri sem jaz, mislim za dosta v obrambo vzel, kaže, da res ni bilo deficita 9.000.000 gld., da pa sploh ni bilo nikakega deficita, nego da je bilo 2.773.000 gl. prebitka. (Čujte! Na desnici.)

O poslovnem deficitu ne bodem govoril. Braniti ga, prepuščam gospodu poročevalcu, zamolčim tudi nekatere ugovore ki bi jih lahko naglašal in katere bi lahko celo podprl s teorijo dr. pl. Plener-ja.

Jaz držim se številk, držim se rezultata, da imamo letos 4¹/₂ milijona gld. poslovnega deficita, da je deficit vsekako za okroglih 987.000 gld. manjši kakor vlani, da je to znamenje boljših razmer. Po že okolnost sama, da smo za tekočimi posli z našimi dohodki zaostali za 4¹/₂ milijone gld. kaže jasno, kako trnovo imajo še sedaj stanje avstrijske finance navzlic vsem našim žrtvam.

Vender pa, ali so opravičeni sklepi, katere je iz te istine skovala častita opozicija? Jedne ovire odstraniti, jednega se nikdar izogniti ne bode mogel gospod poslanec dr. pl. Plener z vso svojo zgovornostjo, z vso močjo svojega talenta in bistroumnosti on nikdar in nikoli ne bode nam mogel zbrisati iz spomina, da njegova stranka je v rokah imela deset let vodstvo avstrijskih financ, da ona je imela najlepšo priliko praktično pokazati, kako se zdravo v financah politikuje, da pa je nam ta dokaz na dolgu ostala. (Prav tako! Na desnici.)

Hočem vam, neoziraje se na nekatere prikazni, ki so vaše vladanje spremljale — tu šinilo mi je nekaj v glavo, česar ne bi rad zamolčal, kar sicer ne spada k stvari, pa vprašanja ne bi hotel zatajiti: O spremljajočih prikaznih govorim in tu vprašal bi jaz rad dr. Gregra nekaj.

Poslanec dr. Gregr grajal je hudo v svojem oratorično tako zanimivem govoru mej drugim tudi prakso konfiskacij sedanje vlade ter obsodil objektivno postopanje.

Stvarno mu po vsem pritrdujem, jaz sam nese še žurnalista v sebi popolnoma zatajil in vedno je še moja misel, da objektivno postopanje se nikakor ne da v sklad spraviti z načeli tiskovne svobode, koja nam je zajamčena v državnih osnovnih zakonih. Vprašam pa poslanca Gregra, ali 311 konfiskacij, katere se pod ministerstvom Pražaka zadele „Národní listy“, uredniki njegovi težje prenašajo, kakor pa konfiskacije prejšnjih vlad, katerih je res bilo le 150, pa jim je dodane bile kazni v ječah, mesece in leta dolge, ter izgube na kavciji po tisočinah goldinarjev? (Prav res! Na desnici.)

Ne bodem se pa sicer mudil pri tej postranski opomnji in pravim nadalje: Ne oziraje se na vse prikazni, spremljajoče vašo sistemo, napolnila bi že samo misel, kako ste vi s financami ravnali, avstrijskega davkoplačevalca z grozo, če bi se imelo ponoviti vaše strankarsko gospodarstvo. (Dobro! Dobro! Na desnici.) Poslanec dr. pl. Plener sili me, da to dokažem.

Res je, častita opozicija sklicuje se vedno v zbornici in izvan zbornice, zlasti po novinah z nekakim ponosom na tiste prebitke, kateri so se pokazali po računih v dobi od l. 1868. do 1872. Letos se o tem ni govorilo, ali letos se je sploh le malo govorilo o budgetu. Ti prebitki, to so tisti Ahilejev ščit, kateri se nam vedno pred nami drži, ako si upamo pogledati malo nazaj v njihovo finančno politiko. Vlani se je poslanec Tomaszczuk z njim ponášal pred nami, rekši nam v seji dne 29. aprila l. l. doslovno (čita): „Če tedaj zberemo konečne sklepe računskih zaključkov, vidimo, da leta 1869. do 1872. neso imela deficita (Čujte! Na levici), marveč da prebitek dohodkov nad razhodki je znašal 71 milijonov gld. V teh 71 milijonih gld. — to brez odloga povem — ušteto je tudi onih 23 milijonov, kateri so došli iz likvidovanja aktivnih ostankov

bivše državne centralne denarnice. Če pa tudi teh 23 milijonov odštejete od 71 milijonov, vedno še ostane kurentnega dohodka 48 milijonov.

(Dalje priht.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. aprila.

Liechtensteinov predlog pride v kratkem v **zbornici poslancev** na vrsto. Izročil se bode najbrž šolskemu odseku. Mogoče je pa tudi, da bode odklonjen v prvem branji. Proti predlogu bodo glasovali vsa levica in Mladocihi. Ker bode morda več desničarjev manjkalo, levičarji bodo pa vsi na mestu, bi ne bilo čudno, če bi predlog ostal v manjšini. Pozabiti namreč ne smemo, da predlog mnogim desničarjem prav ne ugaja.

Komisija **gospodske zbornice**, katerej se je izročil v pretrse sklep zbornice poslancev, da se premeni volilni red za tirolsko veleposestvo, je ta sklep zavrgla. Trije člani glasovali so proti temu, da bi se ne spremenil volilni red, dva pa, da se spremeni. Ne ve se pa, kaj bode zbornica sklenila v plenumu.

Ogerski listi pripisujejo veliko važnost shodu našega vladarja z angleško kraljico. V tem vidijo dokaz, da bodeta Avstrija in Anglija vzajemno postopali, da se rešijo ugodno razna evropska vprašanja. Nam se pač dozdeva, da se temu shodu malo preveč važnosti pripisuje, ker v Angliji ima krona jako malo upliva na politiko.

Vnanje države.

Mnogi radikali pri vsaki priložnosti napadajo **srbsko** vlado. Sedaj ima vlada še večino, toda ima se boriti že z velikimi težavami. Na jedni strani jej kralj dela zapreke, na drugi pa skupščinarji vedno več zahtevajo od nje. Pri posvetovanji o vojaškem zakonu so mnogi poslanci zahtevali, da se zmanjša vojska za polovico in častnikom odtegnejo vse priklade. Ministerski predsednik je jako dobro zagovarjal zakon, ki je bil z veliko večino tudi vsprejet. S tem zakonom se bode zopet uvela milica. Kralj s tako reorganizacijo vojske ni prav zadovoljen. Novega občinskega zakona pa ne mara sankcionovati, ker se mu zdi preliberalen.

Bolgarski knez odpotoval je v Trnovo z ministroma Stambulovom in Načevićem in ostane ondu velikonočne praznike, potem bode pa obiskaval še druge kraje Bolgarske. — Sodnja obravnava proti Popovu in drugovom vrši se v dvorani vojaške šole. Sodniki so: polkovnik Nikolajev, predsednik, podpolkovnik Lubimski, podpredsednik, in šest majorjev. Generalni prokurator je major Agura, zatožbo pa zastopa kapitan Markov. Na zatožni klopi sedé majorja Popov in Ponev, kapitan Karajvanov, nadporočnik Bankov in Kiljanov in vojaški uradnik Terev. Prvi dan bil je Popov jako potr. Kiljanov pa na vsa vprašanja jako predrzno odgovarja. Vsakega zatoženca bode zagovarjal eden častnik.

Diplomati in uradniki **ruskega** ministerstva vnanjih zadev se pripravljajo, da bodo dostojno praznovali službeni jubilej Giersov, ki bode v oktobru. Izvolili so v ta namen poseben odbor, ki dela potrebne priprave. Uradniki mislijo napraviti Giersovo podobo v naravni velikosti in jo bodo slovesno obesili v arhivu ministerstva.

Znani **francoski** politik Clémenceau, ki je že vrgel mnogo ministerstev in napravil že mnogo zmešnjav, se je izjavil proti Ribotu, da bode ministerstvo podpiral, če bode do konca sedanje legislative dobe predložilo revizijo ustave. Nadeja se, da se bode za revizijo ustave dobila večina v zbornici. Odpraviti se mora senat in odpraviti vsak osebni upliv iz ustave. S tem je najbrž hotel povedati, da se naj odpravi tudi predsedništvo republike. Clémenceauovi nazori o reviziji ustave se tedaj skoro nič ne ujemajo z Boulangerjevimi. Senat bi rada res oba odpravila, a glede predsedstva sta pa baš nasprotnih mislij.

Belgijska vlada je prepovedala nemškimi socializmom, ki je iztiravajo iz Švice, da se nemajo naseliti v Belgiji. Mej njimi je več nemških državnih vohunov, ki le skušajo škodovati državi, v kateri bivajo.

Dopisi.

Z Dolenjskega 21. aprila. [Izv. dop.] —

Pred nekoliko tedni pripeljal sem se z vlakom na Zidani most, a ker bi moral na prvi vlak čakati dve uri in sem bil tudi potreben krepčala, šel sem v restavracijo na postaji. Tu javim prvemu natakarju dostojno, da želim čaše piva in nekaj prigrizniti. No, odgovoril mi je kratko: „versteht“ nit“. Pozovem drugega natakarja in ga nagovarjam, naj mi priskrbi krepil, a odgovoril mi je: „versteht“ nit“. „Prosim“, rečem mu mirno, „pokličite natakarja, ki hoče umeti slovenski!“ — „versteht“ nit“. Prisiljen sem bil torej, ali sedeti pri prazni mizi, ali pa iti, odkoder sem prišel.

Zoper čast mi je, da bi se pričkal z natakarjem, — a gabi se mi, da naj bi natakar gostom nare-

koval, v kojem jeziku se mora v gostilni govoriti. — Poslal sem torej pritožbo na prometno vodstvo južne železnice; odgovor se glasi od besede do besede:

Ueber die gesch. Beschwerde vom ... v. Mts. beehren wir uns auf Grund der gepflogenen Erhebung zur gef. Kenntniss zu bringen, dass im Restaurationslocale III. Cl. der Station Steinbrück Bedienstete angestellt sind, welche auch der slovenischen Sprache mächtig sind.

Da wir vom internationalen Standpunkte einer grossen Verkehrsanstalt aus annehmen müssen, dass jene Reisenden, die I. und II. Classe benützen, neben ihrer Landessprache auch einer der europäischen Hauptsprachen, als deutsch, französisch, englisch und italienisch mächtig sind, so fordern wir von den Restaurationsbediensteten zunächst die Kenntniss einer dieser Sprachen. — Uebrigens hat uns die sehr gesch. obcitirte Eingabe die beruhigende Ueberzeugung verschafft, dass auch ... (pride naslov) in der Lage waren, sich in einer dieser Sprachen mit dem Kellner der Bahnhofrestauration in Steinbrück zu verständigen. Dennoch haben wir Vorsorge getroffen, dass in Hinkunft bei ähnlichen Fällen, ein der slovenischen Sprache kundiger Kellner zur Bedienung beigezogen werde.

Slavno prometno vodstvo južne železnice se gotovo ne bo čudilo, da pridenem temu dopisu nekaj opazek. Zidani most in njegova okolica je pokrajina slovenska. Pravilno je, da se bode v bodoče i v restavraciji I. in II. reda postrezalo na slovenska naročila. Zakaj pa temu ni bilo tako že do sedaj? — Dalje: Ali je stališče južne železnice res mejnarodno? Ako je tako, zakaj se na naših tleh prezira naš jezik? Zakaj naj je Slovencem in slovenskemu jeziku odločen prostor le v III. redu? Kako pride sl. vodstvo do trditve, da so jeziki: nemški, francoski, angleški in laški glavni jeziki evropski? Ali ne prezira sl. vodstvo jezika onega naroda, katerega je kot listja in trave, kateri je naj-mogočnejši v Evropi: naroda slovanskega? Ali je torej stališče omenjenega vodstva res internacijsko, kakor samo trdi? Ali ne bije sl. vodstvo s tacimi odloki, kakeršen je meni poslalo, samo sebe v obraz? —

Namen sem imel, dognati s pritožbo, da se bo v restavraciji na kolodvorih na slovenskih tleh govorilo i slovenski. Dosegel sem to. In kakor je sl. vodstvo odločilo za Zidani most, tako velja ta odlok gotovo vsem restavracijam železniškim na zemlji slovenski. — Kar se tiče Zidanega mostu posebej, izvedel sem v potešenje, da je poleg železniške restavracije i druga gostilna — narodna gostilna. Tam se hočem v prihodnje oglašati dobro pomneč poziv: Svoji k svojim!

Domače stvari.

— (Dopolnilna volitev II. razreda v mestni zbor) bila je danes dopoldne. Došlo je 175 volilcev, ki so oddali 172 veljavnih volilnih listkov. Izvoljeni so: Peter Grasselli s 170, Jos. Benedikt s 160, Ivan Gogola s 160, župnik Ivan Rozman s 158 glasovi. Lani glasovalo je 136 volilcev.

— (Cesarjevič Rudolf) je kot generalni pehotni nadzornik včeraj nadzoroval vojaštvo v Mariboru.

— (Vladika Strossmayer) poslal je občini Žužemberk, ki ga je bila imenovala častnim občanom, naslednje pismo:

Slavna občina, častna moja gospodo!

Hvala Vam večičita na bratskoj ljubavi, koju mi povodom moje zlatne misse ukazaste, imenovan me za častnim članom, sugradjaninom Vaše slavne občine. Ja se tim častnim naslovom ponosim, Boga molim, da Vas obilno sve blagoslovi i da Slavnoj Vašoj občini svaku srieću obilno podieli. U našoj medjusobnoj ljubavi, slozi i jedinstvu sastoji očevidno zalag bolje srieće i budućnosti, naše prave prosvete, slobode i svakoga napriedka našega.

U to ime Bože pomози i blagoslovi!

Sa bratskom ljubavju i štovanjem pišem se sa ponosom

Vašim

priateljem i začastnim gradjaninom

J. J. Strossmayer m. p.,
biskup.

Djakovo, 1. aprila na uskrs 1888.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) ima dne 27. aprila t. l. ob šestih zvečer svojo redno sejo v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o ponovitvi trgovinske pogodbe

s Švico. 3. Poročilo ob ustanovitvi brzojavne postaje v Starem trgu pri Loži. 4. Poročilo, ali je neki lesni trgovec dolžan upisati svojo tvrdko. 5. Poročilo o cenovniku tehtnice v Stobu. 6. Ustanovitev tehtnice v Grosupljem. 7. Poročilo ob vprašanji, ali bi bilo priporočati, ne zahtevati obrtnega dopustila za izdelovanje takih tiskovin (n. pr. za učilniške zvezke, karte za čestitke, cenovnike, računske golice i. dr.), katere so zgol namenjene potrebam obrta in društvenega življenja. 8. Poročilo o dopisu Praške zbornice o prenapredbi §. 6. nove predloge o žganjarskem davku. 9. Poročilo o pravilih zadruga obrtnikov na Krškem. 10. Poročilo o pravilih zadruga krčmarjev in mesarjev v sodnem okoliši Krškem. 11. Poročilo o pravilih zadruga trgovcev na Krškem. 12. Poročilo o pravilih zadruga trgovskih in rokodelskih obrtov, nadalje zadruga mlinarjev in žagarjev in konečno zadruga krčmarjev in mesarjev v sodnem okoliši Kostanjeviškem. 13. Poročilo o pravilih zadruga trgovcev, nadalje krčmarjev in mesarjev in konečno rokodelskih obrtov v sodnem okoliši v Radečah. 14. Poročilo o pravilih zadruga „Edinosti“ na Vrhniki. 15. Poročilo o pravilih pomočniškega zbora rokodelskih obrtov sodnega okoliša Ložkega. 16. Poročilo o dopolnilnih volitvah zborničnih. 17. Volitev predsednika in podpredsednika zbornici.

— V hrvatskem učiteljskem listu „Napredak“ nahaja se sledeče „Slavjenska matica školska“. Iz Ruske javljaju, da se tamo po primeru njemačkoga „Schulvereina“ ustraja Slavjenska matica školska, koja će se brinuti, da se slavjenske, dakle češke itd. učione ustrajuju u onih krajevih, gdje prijete Slavenstvu pogibao od Nijemaca. Ovakova poduzeća u Rusiji sjegurno će mnogim pokrajinam slavenskim pružati obilnih sredstava, da se brani proti navali njemačke kulture, t. j. proti posvemašnjemu ponijemčenju.

— (Koncert.) Gospod Wagner, učitelj „Glasbene Matice“, priredi v nedeljo dne 29. t. m. ob 8. uri zvečer v čitalnični dvorani koncert, pri katerem bode mej drugimi godel Weniawskega „Concert-Polonaise.“ Gospod Wagner predstavil se je že parkrat občinstvu Ljubljanskemu kot izvrsten godec, zatorej se nadejamo, da na tudi v nedeljo priredi jako zabavni večer. Ustopnice h koncertu dobivajo se pri čitalničnem kustosu v trafiki.

— (Zanimiva pravda.) Znani dr. Carl Ausserer bil je član kmetskega društva „Bauernverein Umgebung Marburg“. Vsled mnogih dopisov od raznih članov bi ga bilo vodstvo moralo izključiti. Zaupni mož in o jednem društveni tajnik g. A. Krumbholz pa je pisмено poprej obrnil se do Aussererja, naj izstopi prostovoljno iz društva, da bo manj hrupa. Ausserer je ubogal in prostovoljno izstopil. Malo pozneje pa je mesto Ptuj, oziroma mestni židoljubni zastop Aussererja imenoval častnim članom ter se je ona številka „Marburger Zeitung“, v katerem je bila ta vest tiskana z debelimi črkami s Ptujja doposlala na pisarno rečenega kmetskega društva. Vsled tega pa je g. Krumbholz poslal Ptujskemu županu pismo, z opazko, da je bil Ausserer pred kratkim prisiljen izstopiti iz društva, ker o moški časti nema pojma. Na to je Ausserer začel tožbo zaradi razžaljenja časti proti Krumbholzu, slednji pa je izjavil, da bode dognal dokaz resnice. Obravnava bode izvestno pikantna in izvedeli bomo marsikaj zanimivega iz življenja Aussererjevega.

— (V Gradci) je 70letni nadzornik deželnih poslopij, Janez Weixler, izneveril 8000 gld. in se najbrž sam umoril. Na Murinem nabrežji vsaj našli so njegovo suknjo in klobuk. Čudimo se, da je pri deželnem odboru štajerskem, v katerem sedi tudi dr. Schmiderer, tako malo kontrole, da je kaj takega mogoče. Sicer je pa nemški Gradec gledé tčih slučajev posebno ploden. Ni dolgo še temu, da se je tehniške pisarnice vodja otroval, ker je 20.000 gld. izneveril, in da je nek drug profesor z revolverjem si končal življenje.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zbolel: Nobeden. Ozdravela: 1 ženska. Umrl: Nobeden. Ostané še bolnih 6 moških, 2 ženski in 6 otrok. Skupaj 14 oseb. Ker je epidemija takorekoč končana, ne bomo več objavljali izvestij o stanji osepnice.

— (Na Ježici) bil je pri zadnji občinski volitvi županom izvoljen Anton Bolka, posestnik v Stožicah, kot svetniki pa Janez Pečnik (Urbanček), Jarnej Pršin, Fran Selan in Fran Plevnik.

— (Akad. društvo Slovenija) ima dne 26. t. m. svojo prvo redno sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo društvenega sode. 3. Poročilo odbora. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev predsednika in odbornikov. 6. Slučajnosti. Začetek ob polu osmih zvečer. Lokal: Knauss Restauration: zum Lothringer. I. Kohlmarkt. Gostje dobro došli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 24. aprila. (Iz zbornice poslancev:) Miha Vošnjak in tovariši interpelirajo naučnega ministra Gauča: Je li minister na deželni svet izdal naredbo, po kateri naj se odpravijo paralelke na gimnaziji Celjski, je li deželni šolski svet kaj jednečnega odposlal vodstvu gimnazijskemu, eventualno, kaki so bili nagibi, ki so ministra k takemu koraku napotili.

Kolonj 24. aprila. „Kölnische Zeitung“ javlja, da je grof Herbert Bismarck imenovan državnim ministrom.

Berolin 24. aprila. Kraljica angleška in nemška cesarica Viktorija peljali sta se popoldne v odprtem v četr upreženem vozu k cesarici Avgusti. Kraljica posluževala se je stola na kolesih, da se je peljala v sobe cesaričine. Veliki vojvoda in velika vojvodinja Badenska vsprejela sta kraljico pri uhođu in jo pozneje spremljala nazaj. Kraljica ostala 35 minut pri cesarici in pila ondu čaj. Cesarica Avgusta, ki je že zjutraj kraljici dala na kolodvoru izročiti pozdravilno pismo, bila je obdana od vsega dvorjanstva. Kraljica peljala se je od cesarice Avguste v cesarjevičovo palačo. Po ulicah, koder se je vozila kraljica, stala mnogobrojna množica, katera je visoke goste s klici pozdravljala. Princesinja Beatrica in njen soprog sta s hčerkami cesarjevimi ob 4. uri obiskala velikega vojvodo Badenskega in njegovo soprogo.

Berolin 24. aprila. Kraljica angleška, cesarica Viktorija, princesinja Beatrica, princ Battenberški in princesinje hčerke povrile so se zvečer iz Berlina v Šarlotenburg, od množice burno nazdravljane.

Bukurešt 24. aprila. Ustaja se zopet širi. Zadnje dni odšli so zopet vojaki na lice ustaje. (Značaj ustaje vidi se iz tega, da je dne 17. t. m. važno mesto Kolaraš bilo popolnem v rokah ustašev. Vojaki so je hoteli izgnati, nastala je prava bitka, na obeh straneh bilo je mnogo mrtvih in ranjenih. V Budeštu, kjer so se udarili vojaki in kmetje, bilo je 20 kmetov ubitih, 80 ranjenih. V Tundalu napali so ustaši železnični vlak itd.) Uredn.

Bukurešt 24. aprila. „Romania“ javlja, da so v narodni banki prišli na sled velikemu izneverjenju.

Berolin 25. aprila. Cesar imel dobro noč, stanje njegovo po okolščinah povoljno. Odslej izdaval se bode le jedno izvestje na dan.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—282)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:
24. aprila:
Pri **Slonu**: Pollack, Taussig z Dunaja. — Koschar iz Gradca. — Kropat-chek, Verona iz Zagreba. — Krauš iz Loke. — Bučar iz Ruš. — Kolundžić iz Osjeka. — Obersterner iz Kamnika. — Schwarz iz Postojne. — Kugler iz Celovca.
Pri **Maliči**: Beragnolly, Schofel, Pollak, Schöffel, Popper, Standofsky z Dunaja. — Bruckner iz Badimpešte. — Sperling iz Brna. — Medlić iz Karlovca.
Pri **avstrijskem cesarju**: Schützenhofer, Buchhas iz Hitzendorfa.
Pri **bavarskem dvoru**: Pere iz Slovenje vasi. — Schober s Krušic.
Pri **južnem kolodvoru**: Bohinc, Spielmann z Dunaja. — Jelovečan iz Škofjeloče. — Vranežić iz Metlike.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

23. aprila: Ana Terček, gostija, 68 let, vsled raka. — Lorenc Terček, gostac, 70 let, za jetiko. — Marija Draguš, kuharica, 47 let, vsled edema na možganih.
24. aprila: Fran Kajner, doinar, 18 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. aprila	7. zjutraj	734.2 mm.	11.8° C	sl. jz.	obl.	2.70 mm.
	2. popol.	733.0 mm.	16.0° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	732.2 mm.	12.0° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 13.2°, za 3.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 25 aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	79.05	78.95
Srebrna renta	80.40	80.40
Zlata renta	110.40	110.25
5. marčna renta	93.70	93.65
Akcije narodne banke	86.9	86.9
Kreditne akcije	273.70	273.60
London	126.90	126.85
Srebro	—	—
Napol.	10.04 1/2	10.03 1/2
C. kr. cekini	5.96	5.96
Nemške marke	62.30	62.22 1/2
4. državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166
Ogerska zlata renta 4%	97	45
Ogerska papirna renta 5%	86	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	70
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—
Kreditne srečke	181	—
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	217	75

Hiša

na novo zidana, z jednim nadstropjem, v Borovnici, nasproti šole, s hlevom in kletjo, kjer obstoji že sedaj gostilna in prodajalnica, ki donša dobre obresti, **proda se** pod prav ugodnimi pogoji. Za uplačati takoj je le tretjina. — Več se zve pod šifro **J. B. poste restante v Borovnici.** (297—2)

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.
Jedina in največja
kristijanska krojačnica in zaloga
vsakovrstnega sukna ter
narejene obleke.
Cela obleka za gospode od gl. 8.— naprej.
Salonska " " " " 20.—
Pomlađanska suknya " " " " 7.50
Hlače " " " " 1.80
Cela obleka za dečke " " " " 1.50
V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.
Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni.
Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo
zavarovanje življenja.
Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino.** Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.
Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovanca doka izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.
More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.
Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.
Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJI“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev.
Vsa pojasnila daje brezplačno (233—9)
glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Mašinst,

sposoben in soliden,

išče se za neko manjšo strojarijo.

Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (302—1)

Prodajalnica

na pripravnem kraju pri **Dolenjski mitnici** s potrebnimi prostori odda se takoj v najem. — Natančneje izve se pri **J. Boršniku, Kurja vas št. 4.** (296—2)

Razprodaja.

Ker nameravam razpustiti trgovino s podobami, razprodam

nad 200 oljnato-tiskanih slik

v baroknih zlatih okvirih pod tovarniško ceno.

Prodajam tudi cerkvene in salonske lestenice (lustre) pod tovarniško ceno.

Ob enem priporočam svojo bogato zalogo

steklenega blaga

po najnižjih cenah.

Peregrin Kajzelj,

(304—1)

Stari trg št. 15 v Ljubljani.

Javna prostovoljna dražba hoj.

Iz lastnih gozdov prodam **2000 hoj**, od 40 cm. debeline naprej. Kdor jih želi kupiti, si jih lahko preje ogleda. Hoje bodo **29. aprila t. l.** ob 3. uri popoldne na javni dražbi prodane na **Vrhniki.**

(279—5)

Ivan Tomšič.

Umetne (152—17)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

! Rogaška kislina !
vedno sveže napolnjena, — na debelo in drobno,
dobi se po nizki ceni (303—1)
v Krakovem št. 27.